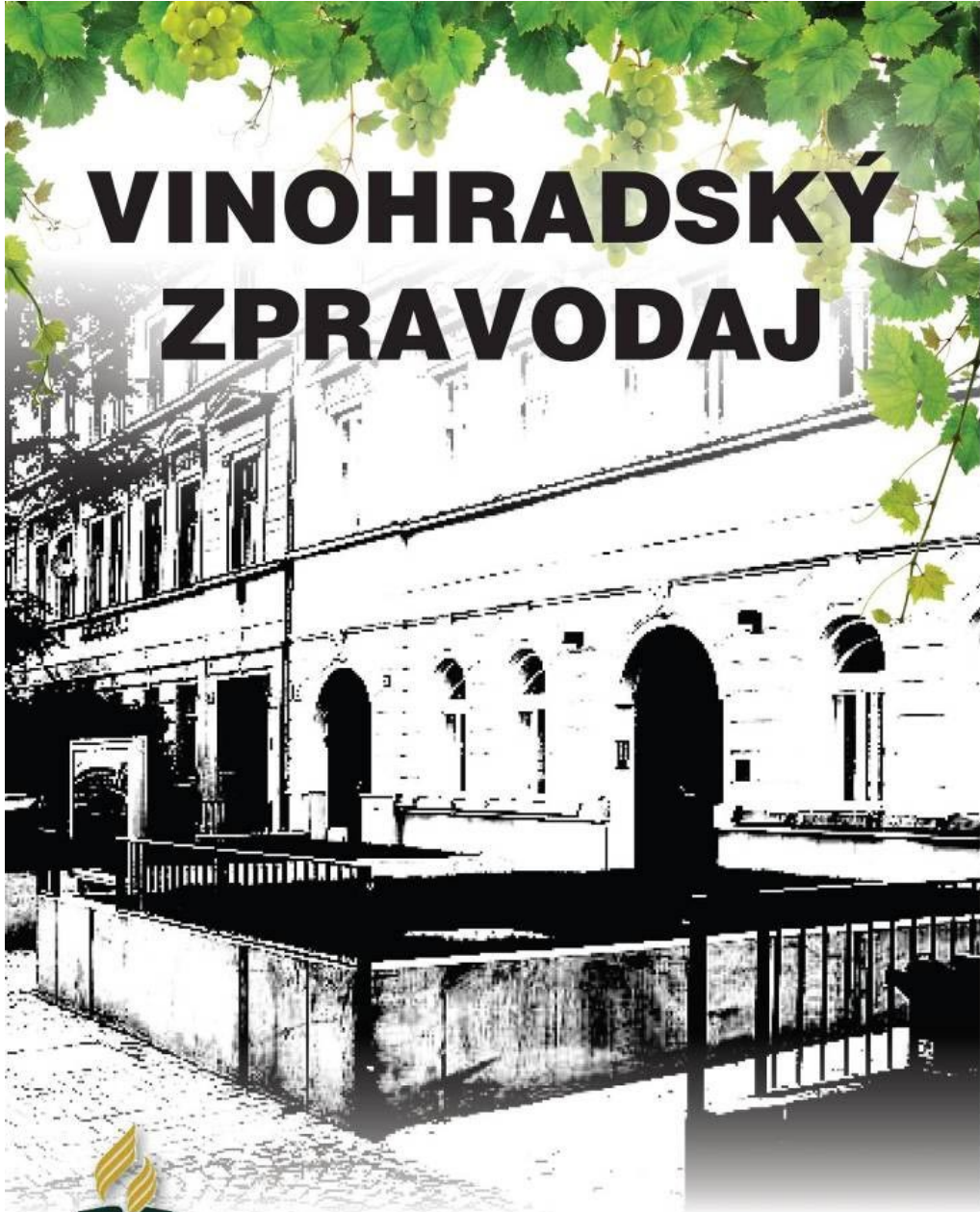

VINOHRADSKÝ ZPRAVODAJ

20. 4. 2013

16/2013

SBOR CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE PRAHA – VINOHRADY

Londýnská 30, 120 00 Praha 2

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

20. dubna 2013

9.30 – 10.30	Sobotní škola <i>uvádí Martásková Libuše</i> Společná píseň č. 242 a modlitba Sobotní škola v malých skupinách Sbírka na misijní projekty CASD Společná píseň č. 2 a modlitba
10.30 – 10.45	Přestávka
10.45 – 12.00	Bohoslužba s kázáním <i>uvádí Fuksa Josef</i> Varhanní preludium: <i>Tvrdek Petr</i> Společná píseň č. 279 Sborová oznámení Introit: Ž 132,13.14 Společná píseň č. 276 Přímluvná modlitba: <i>Jiránek Otakar</i> 1. čtení z Bible – J 2,13-17 : <i>Vozanková Anička</i> (vsedě) Společná píseň č. 277 (vsedě) 2. čtení – 1 Kr 8,10-13 : <i>Součková Eva</i> (vestoje) Modlitba před kázáním: <i>Křištofiková Katarína</i> Kázání – Jonczy Marek <i>"Můj chrám na Londýnské"</i> Hudební ztišení: <i>Tvrdková Iveta</i> Společná píseň č. 268 Modlitba: <i>Jonczy Marek</i> Sbírka pro potřeby sboru Poslání: 1 Petr 2,4-5 Společná píseň č. 280 Varhanní preludium
14.00	Odpolední shromáždění s kázáním – <i>Klempera Jiří</i>
15.30	Modlitební setkání

PROSÍME VŠECHNY o VYPNUTÍ MOBILNÍCH TELEFONŮ BĚHEM BOHOSLUŽBY.

OZNÁMENÍ SBORU VINOHRADY

1. Dnes dopoledne nám kázáním Božího slova poslouží bratr Marek Jonczy, odpoledne bude kázat bratr J. Klempera.
2. Příští sobotu nám kázáním poslouží náš kazatel, bratr Jonczy Radomír.
3. Tento víkend tráví naše mládež na Karolíně. Zdravíme je a přejeme jim pěkné a požehnané dny.
4. V našem sboru toho času probíhají sborové volby. Přípravný výbor na svém zasedání minulou sobotu pověřil přípravou kandidátky Richarda Vlacha, Ditu Krajákovou, Martina Pavlíka a Marka Jonczyho. Místní kazatel je členem jmenovacího výboru z pozice své funkce. Zmíněné bratry a sestru můžete kontaktovat s případnými návrhy a postřehy.
5. Ve čtvrtek, 25. 4., začíná v 19.00 h zde v sále studentská bohoslužba. Jejím motem bude myšlenka K čemu církev?, hostem bude kazatel Josef Cepl.
6. Společenské centrum nabízí
(bližší informace o programech najdete na webu www.londynska30.cz):
 - V pondělí, 22. 4., pokračuje od 18.30 h cyklus četby z Bible s odborným výkladem bratra Radomíra Jonczyho. Přináší téma: Jak prokazovat dobrodiní?
 - Ve čtvrtek 25. 4. od 19 h proběhne v rámci cestopisných večerů projekce fotografií spolu s vyprávěním o Tanzánii. Jako nejkrásnější místo Afriky ji budou představovat Olga a Radomír Steinertovi.

Minulou sobotu byly vybrány tyto dary:

1 562 Kč	Sbírka pro misijní účely CASD
7 650 Kč*	Sbírka pro potřeby našeho sboru
0 Kč	jiné dary

*tj. **96 % částky potřebné na nejnutnější výdaje provozu sboru**

CÍRKEV
ADVENTISTŮ
SEDMÉHO DNE

Česko-Slovenská unie

Londýnská 30
120 00 Praha 2
Tel.: 241 471 939
Fax.: 244 471 863
e-mail: unie@casd.cz
IČO: 00445193

Oběžník k 150. výročí CASD, přečíst ve sborech 4. května

Praha 9. dubna 2013

Milé sestry a bratři,

v naší Česko-Slovenské unii je již dobrý zvykem, že si sbory s vděčností připomínají kulatá výročí svého vzniku a k této příležitosti vždy připravují slavnostní vzpomínkovou bohoslužbu. O to více bychom neměli přehlédnout jedno významné výročí, které se týká celosvětové církve adventistů – **150. výročí jejího oficiálního založení v roce 1863.**

Po zklamání z nenaplněného očekávání druhého příchodu Ježíše Krista předpovězeného v roce 1844 si skupina věřících, označována jako sobotní adventisté, uvědomila potřebu organizace, aby mohla efektivněji zvěstovat trojandělské poselství. V roce 1860 přijala jméno adventisté sedmého dne a 20. a 21. května 1863 bylo svoláno setkání delegátů, které zformovalo tzv. Generální konferenci Církve adventistů sedmého dne. Od počátku bylo společenství věřících zaměřeno na misii a na hlásání dobré zprávy o Bohu, který nás stvořil, žil mezi námi, zemřel za nás a vykoupil nás.

Kdyby dnes žili ti, kteří před 150 lety založili Generální konferenci, prožili by s největší pravděpodobností zklamání z toho, že jejich duchovní potomci jsou i v roce 2013 stále na zemi. Výročí není příležitostí k velkým oslavám, ale spíše k přemýšlení, k pokání, k vděčnosti a k obnově poslání, ke kterému povolal Bůh celosvětové adventistické hnutí.

Celosvětová církev chce v sobotu 18. května 2013 vyzvat sbory k bohoslužbě vděčnosti, k modlitbám a k přemýšlení o poslání církve v dnešním světě. Sbory si mohou toto výročí připomenout různým způsobem, včetně pohledu do vlastní historie. Toto důležité výročí by nás mělo vést k přemýšlení a k vděčnosti nad tím, jak Bůh vedl církev adventistů v minulosti, a k naději, že jeho starostlivost o nás bude trvat i nadále, dokud se nenaplní poslání zvěstovat věčné evangelium „každé rase, kmeni, jazyku i národu“ (Zj 14,6)

150 let existence Církve adventistů sedmého dne je příležitostí, podle vzoru našich průkopníků, vložit život do rukou našeho Spasitele a vzít vážně osobní pověření, které nám svěřil slovy: „Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky...“ (Mat 28,19)

S bratským pozdravem,

Mikuláš Pavlík
předseda Česko-Slovenské unie CASD

CO MÁM, TO DÁM

Skutky 3, 1-6

kázání z bohoslužby z 13. 4. 2013 – br. Jonczy Radomír

I. Krásná brána – krásná štědrost

Do jedné z bran Jeruzalémského chrámu právě někdo přinesl chromého čtyřicátníka (Sk 4,22). Den co den jej sem přinášeli, aby si žebráním vydělával na živobytí...

Brána, ve které chromý sedával, byla pravděpodobně hlavním vchodem do areálu chrámu z nádvoří pohanů. Ne náhodou se jmenovala Krásná. Byla zhotovena z pravého korintského bronzu. Židovský historik Josefus Flavius o ní napsal, že svou cenou daleko převyšovala brány postříbřené a pozlacené. Byla vysoká asi dvacet tři metry a měla obrovské dvoudílné dveře. U její paty sedávali žebráci.

Brány chrámů byly, jsou a budou vhodným prostředím k získávání almužny. Každý mazaný žebrák si dokáže spočítat, že náboženské přesvědčení, znásobené emocemi z bohoslužby a vědomím vlastní nedokonalosti, v lidech opouštějících chrám probouzejí štědrost. Krásná brána - krásná štědrost :-).

II. Chromý žebrák u krásné brány

Proto i náš chromý sedí u Krásné brány a žebrá. Dál než k bráně však nesmí. Jeho židovští soukmenovci jsou totiž přesvědčení o tom, že jej Bůh invaliditou trestá za hříchy, které spáchali jeho otcové. Do chrámu není vpuštěn, protože by jej svou přítomností znesvětil.

S tímto prokletím se chromý však už naučil žít. Nečeká uzdravení, ani odpuštění, jde mu jen o materiální podporu. Sedí a zírá... z letargie jej nečekaně vytrhnou dva muži: „Úuu, podívej se na nás“, říkají. Chromý bezmyšlenkovitě pozvedne své ruce, když vtom od jednoho z nich uslyší zvláštní slova: „Stříbro, ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, vstaň a chod’...“

III. Bohatá a přitom chudá církev

Taková byla křesťanská církev, přátelé. Ti dva muži byli Ježíšovými učedníky. Jmenovali se Petr a Jan. I oni byli chudí. I oni mohli v Krásné bráně spolu s chromým žebrákem směle žebrat. Stříbro a zlato prostě neměli.

Uplynulo však několik století a situace křesťanské církve se poněkud změnila. Když Tomáš Akvinský, veliký učitel církve z třináctého století, jednou navštívil Řím, ukázal mu papež své bohatství s konstatováním: „Dnes už nemusíme říkat, že zlato a stříbro nemáme.“ Akvinský lakonicky dodal: „Nemůžeme však už také chromým říkat: ‘Vstaň a chod’!“

Ve Vatikánu se toho od té doby moc nezměnilo. Snad jen to, že současný skromný papež František má odhodlání s tím něco udělat. Ostatní církve se už možná velkým bohatstvím chlubit nemohou, ale duchovně jsou všechny stejně bezmocné. Aktivita, které udržují při životě zbožný provoz našich církevních společenství, bývají bezduché a formální. Adventistický historik George Knight napsal: „I kdybych ve sboru

prospal celé dopoledne, stejně bych vám pak mohl docela přesně říct, co se tam dělo...”

Všude kolem nás je spousta bídy a utrpení. Lidé prosí o pomoc, nebo už jen tak rezignovaně zírají, ale my jim nemáme co nabídnout. Možná jsme ještě tak schopni ulevit svému svědomí milodarem věnovaným Adře, chromou společnost však už na nohy postavit nedokážeme.

Tu a tam se pár duševně postižených fanatiků, vybuzených schopnými manipulátory ducha, pokusí prázdnými frázemi a senzačními projekty spící církve zreformovat, po vyprchání emocí však často sami duchovně ochrnou a končí v ještě větší špíně, než dříve.

IV. Petrova cesta k Boží moci

Řeknu vám, že mne to po letech kazatelské služby docela trápí. Vždy znovu se ptám, jestli se s tím ještě něco dá dělat a vždy znovu mne uklidňují lidé, kteří, navzdory obecně nepříznivé konstelaci, Boží moc prožívají a šíří. Byli, jsou a budou. Není jich moc, nenadělají mnoho povyku, nepoužívají svaté fráze, neobracejí oči v sloup, ale své okolí na nohy stavět dokážou. Petr a Jan takovými lidmi určitě byli. Stříbro a zlato neměli, jejich prostřednictvím však působil Duch svatý. Jak se to stalo?

a) Pravidelně se modlili

Petr a Jan se pravidelně modlili. V textu jsme četli, že o třetí hodině šli do chrámu k odpolední modlitbě. Nešlo o návštěvu náhodnou. Jako správní židé, poslušní příkazům Tóry, o velkých svátcích Jeruzalémský chrám pravidelně navštěvovali. Přicházeli sem především proto, aby se zde spolu s ostatními soukmenovci modlili. Od modlitebních tradic judaismu se necítili být osvobození ani jako učedníci zmrtvýchvstalého Krista. Naopak. Právě podle jeho vzoru vítali každou příležitost k soukromé i společné modlitbě. Modlitba byla alfou i omegou jejich rozhodování, jednání i mocných činů.

Mnoho zmůže modlitba spravedlivého opravdová. (Jak 5,16) Tak proč se tedy více nemodlíme? Proč z našeho života, z naší církevní praxe postupně mizí dříve běžně praktikované tradiční hodiny společných modliteb?

Když jsem před deseti lety nastoupil do vinohradského sboru jako kazatel, byla ve mně malá dušička. Ptal jsem se sám sebe i Pána Boha, zda mi na tak náročný úkol stačí síly, schopnosti a zdraví. Krátce nato nastal podzim a s ním i modlitební týden celosvětové církve. Nesměle jsem tenkrát navrhnul, že bychom se k modlitbám nemuseli scházet v malých skupinách, ale ve sboru, všichni společně. Nedovedete si představit, jakým povzbuzením pro mne bylo, když se tento sál večer co večer plnil lidmi, kteří se sem přicházeli modlit - za mne, za celé naše společenství, za naše společné plány a vize. Léta plynula a počet účastníků modlitebního týdne se postupně ztenčoval. Z velkého sálu jsme se nakonec byli nuceni přesunout do učeben. Když jsem na podzim minulého roku při prvním setkání modlitebního týdne, v době stanovené pro začátek prvního modlitebního setkání, zůstal v učebně sám, ptal jsem se Pána Boha, co s námi bude... Po několika minutách sice ještě dorazilo několik bratří a sester, má otázka však zůstala nezodpovězena... Petr a Jan se modlili, proto jejich prostřednictvím mohla působit Boží moc.

b) Uvěřili v Ježíšovu moc

Petr a Jan uvěřili v Ježíšovu moc. Petr v našem textu chromému v podstatě říká: „Já sám ti nemohu být nijak užitečný, mohu tě však seznámit s někým, kdo dokáže proměnit tvůj život. Víra v něj tě určitě dokáže postavit na nohy.“

O něco později Petr a Jan zástupu užaslému zástupu vysvětlují: *„Proč tady nad tím žasnete a proč hledíte na nás, jako bychom svou vlastní mocí, nebo zbožností způsobili, že tento člověk chodí... Člověk, kterého tady vidíte a poznáváte, uvěřil v jeho jméno, moc Ježíšova mu dala sílu a zdraví.“* (Sk 3,16)

Jméno Ježíš je mocné, protože nositel tohoto jména je mocný. Zemřel, ale vstal z mrtvých a žije. Žije a prostřednictvím svých následovníků koná mocné dílo. Když své učedníky těsně před odchodem z této země vyslal do světa, aby mu získávali učedníky, neřekl jim: „Dávám vám veškerou moc, ale dána jest mi veškerá moc. Této vízi Petr a Jan uvěřili, proto si je Bůh mohl použít.

c) Vnímali potřeby svých bližních a sloužili jim

Petr s Janem vnímali potřeby svých bližních a sloužili jim. V textu jsme četli, že na chromého upřeli svůj zrak. Sami o sobě neměli nic, co by svým bližním mohli nabídnout. Nebyli to boháči, ranhojiči ani léčitelé, neměli dokonce ani základní znalosti programu preventivní a zdravotní péče zvaného „New Start“ :-). Měli však zájem o lidi a jejich fyzické, duševní a duchovní strádání.

Po vyslovení výzvy *„Vstaň a chod!“* neodstoupili, aby sledovali, co s chromým to Slovo udělá. Petr se předklonil, *„vzal chromého za pravou ruku a pomáhal mu vstát.“* To, že chromému Petr nabídl svoji ruku, nebylo gesto nedůvěry v Ježíšovu moc. Ježíšova milující ruka si jen v tu chvíli oblékla ruku Petrovu.

Během nedávných přednášek „Ráj, utopie nebo skutečnost“ naše společenství střídavě navštívilo cca dvacet lidí, jejichž obličeje jsem ještě nikdy neviděl. Upřeli jsme na něj svůj zrak a pokusili se o komunikaci s nimi? Petr a Jan to udělali a Bůh díky tomu mohl jejich prostřednictvím uskutečnit velké věci.

d) Byli pokorní

Petr a Jan byli pokorní. Ještě jednou si dovolím přečíst slova: *„Proč žasnete a proč hledíte na nás, jako bychom svou vlastní mocí, nebo zbožností způsobili, že tento člověk chodí?... Moc Ježíšova mu dala sílu a zdraví“*

E. G. White komentuje příběh Petra a Jana slovy: „Učedníci Kristovi si plně uvědomovali své nedostatky, svou neschopnost, a v pokoře a v prosbě spojili svou slabost s Kristovou silou, svou nevědomost s jeho moudrostí, svou nehodnost s jeho spravedlností, svou chudobu s jeho nevyčerpatelným bohatstvím. Takto posílení a vybavení vydali se bez váhání, aby sloužili svému Mistru.“ (Poslové naděje a lásky, str. 40)

Vzal jsem si s sebou dnes na kazatelnu rukavici. Ta rukavice sama o sobě nedokáže vzít a uchopit Bibli, která zde přede mnou leží. Ruka, kterou do rukavice vsunu, to však dokáže. Vloží-li Ježíš svou ruku do rukavice našeho života, začne platit ono Pavlovské: *Živ už jsem ne já, ale živ je ve mně Kristus. Všechno mohu v Kristu, který mne posiluje.* (Gal 2,20)

Dnešní sobotou začínají v našem sboru volby do naší sborové samosprávy. Řada z vás bude v následujících dnech kontaktována členy jmenovacího výboru s prosbou, abyste v příštím dvouletém období přispěli troškou svého obdarování do společného mlýna. Možná budete v pokušení namítat, že na něco podobného nemáte, nebo že vás služba v minulých létech už kompletně vyčerpala. Pamatujme, že v Kristu může člověk dokázat úplně všechno. Modlím se, aby nás Duch svatý vedl k rozhodnutí: „Co mám, to dám, Pane.“ Amen

Setkání učitelů sobotní školy

Vážení učitelé sobotní školy, bratři a sestry,

dovolte, abych Vás pozval na setkání učitelů sobotní školy, které se uskuteční v sobotu 27. dubna od 14 hodin v malém sále smíchovského sboru v Praze na Malvazinkách. Smyslem setkání, na které zvu pražské (případně středočeské) učitele, je především vzájemné sdílení se v tom, jak dnes vnímáme sobotní školu, co se nám na sborech daří, co méně, jaké jsou naše potřeby atd. Rád Vám budu podle svých sil a schopností nápomocný.

Děkuji Vám, že na setkání pozvete i další učitele z Vašich sborů. Předpokládané ukončení bude do 17 hodin.

Těším se na setkání s Vámi.

Jiří Tomášek, tajemník a vedoucí SŠ v Českém sdružení

Setkání učitelů sobotní školky

Praha 10. dubna 2013

Vážení učitelé a učitelky DSŠ v Českém sdružení,

dovolte mi, abych Vás pozval na společné setkání, kde se znovu chceme povzbudit, inspirovat a nasměrovat, jak lépe pracovat v sobotních školkách k radosti dětí, ale i naší.

KDY: 11. 5. 2013 (příjezd možný 10. 5. po 19. hodině)

KDE: Tortuga v Nymburku (Kolínská 282)
www.tortuganymburk.cz

ČAS: 9:00-17:00 hodin

TÉMA: KOMUNIKACE S DĚTMI

Páteční večer:

Od 20 hodin večer sdílení, zkušeností, modlitby

Sobota - dopoledne (9:00)

- komunikační hra - NEUMÍM SE DOMLUVIT S DĚTMI (M. Medková)
- reflexe
- kázání (D. Čančík)

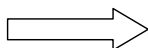
Oběd zajištěn v místní pizzerii.

- nabídka knih ADVENT-ORION

Sobota - odpoledne (14:00)

- burza nápadů (co bych mohl/a nabídnout jiným sborům)
- komunikační metody (M. Medková)
- umím položit správnou otázku? (H. Loderová)
- celounijní setkání - návštěva GK, EUD

Přihlášky posílejte do 29. dubna na: ingrid@pathfinder.cz.
(jméno, sbor, třída, zda přijede již v pátek)

Kdo přijede na noc - spací pytel !

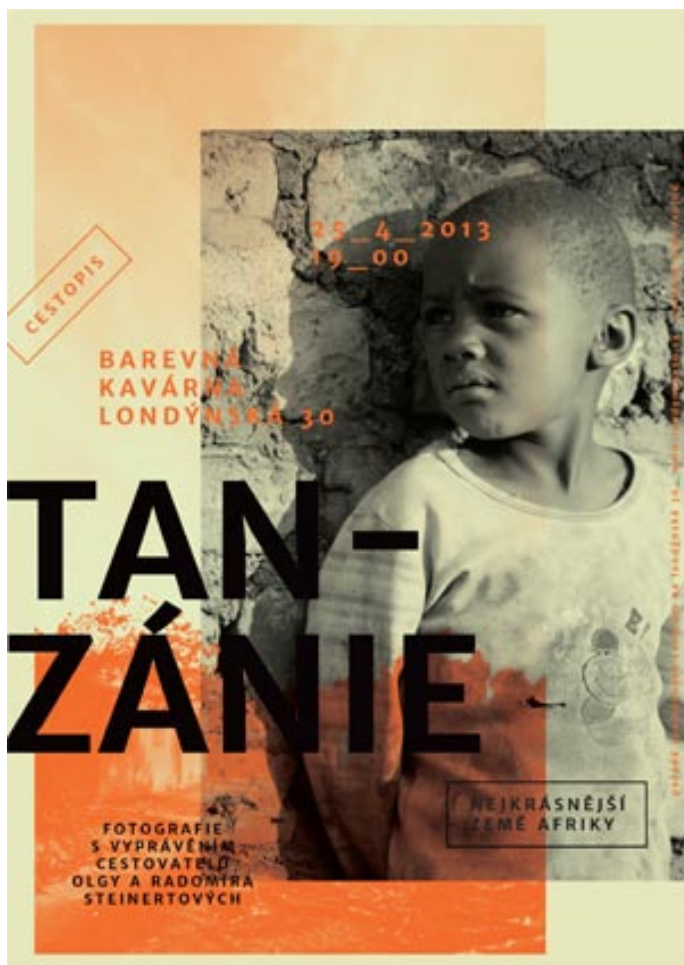

Na setkání s vámi se těší
David Čančík
vedoucí oddělení DSŠ v ČS

DUBEN 2013

V BAREVNÉ KAVÁRNĚ

22.4.	Po	18:30	seminář	JEŽÍŠOVY POSTŘEHY K ŽIVOTU Jak prokazovat dobrodiní? (Matouš 6, 1-4) / učebny Četba biblických textů s odborným výkladem Mgr. Radomíra Jonczyho.
25.4.	Čt	19:00	studentská bohoslužba	K ČEMU CÍRKEV? Bohoslužba v režii pražských studentů. Hlavní host kazatel Josef Cepl. / kostel
25.4.	Čt	19:00	cestopis	TANZÁNIE – Nejkrásnější místo Afriky Fotografie s vyprávěním cestovatelů Radomíra Steinerta a Olgy Steinertové.

JOSEF CEPL

sbp

CELOPRAŽSKÁ STUDENTSKÁ BOHOSLUŽBA

K ČEMU CÍRKEV ?

MODLITEBNÁ CASD NA LONDÝNSKÉ 30

25. DUBNA 2013 V 19H

NAROZENINY OSLAVÍ:

Blahopřejeme!

Chaunová Ina	21. 4.
Zelenohorská Lenka	24. 4.
Šachová Jiřina	25. 4.
Špinar Miroslav	25. 4.
Coufal Jaroslav	27. 4.

*Přihlášky na sborový víkend odevzdávejte
do sběrného boxu u traktátu. :-)* Čeláme i na vás...

Přejeme vám všem hezký a požehnaný celý týden!

Vzpomeňte kdykoli na dnešní poslání – **1 Petr 2,4-5**:

*⁴ Když přicházíte k němu, kameni živému, jenž byl od lidí zavržen,
ale před Bohem je vyvolený, vzácný, 5i vy sami jako živé kameny
jste budováni jako duchovní dům ve svaté kněžstvo, abyste
přinášeli duchovní oběti, příjemné Bohu skrze Ježíše Krista.*

Fond naléhavé pomoci. Ti, kteří by rádi přispěli na tento účel, mohou zasílat prostředky, které se rozhodli věnovat, na sborový účet číslo: 1871369/0800, variabilní symbol 77777.

Sbor PRAHA VINOHRADY – kontakty:

PRVNÍ STARŠÍ SBORU	B. Špinar ml.	602 359 095
STARŠÍ SBORU pro mládež	V. Klouda	724 607 200
STARŠÍ SBORU pro křesťanský domov	J. Fuksa	724 607 270
STARŠÍ SBORU pro seniory	M. Fuková	722 443 492
KAZATEL SBORU VINOHRADY	R. Jonczy	739 345 670

Informace o zpravodaji:

Příspěvky do zpravodaje zasílejte vždy do STŘEDY. Na uvedenou e-mailovou adresu můžete také zasílat žádosti o zasílání zpravodaje elektronickou poštou.
www.sborvinohrady.cz, vinohradsky.zpravodaj@email.cz